

Mál nr. 228/2002

M

og

Vátryggingafélagið X v/slysátryggingar heimilisverndar.

**Meiðsl þann 26.07. 2000 og 14.12. 2000, ágreiningur um réttarstöðu
þ.e. hvort um slys hafi verið að ræða.**

Gögn.

1. Málskot móttakið 30.10. 2002.
2. Örorkumat, dags. 12.06. 2002.
3. Bréf vátryggingafélagsins dags. 21.10. 2002, 19.09. 2002, 09.09. 2002.
4. Tjónstilkynningar.
5. Bréf lögmanns M, dags. 13.09. 2002.
6. Bréf vátryggingafélagsins, dags. 12.11. 2002, hjálagt fylgdu vátryggingaskilmálar, dags. 01.06. 2000.
7. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 864/2002.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Þeirrar umfjöllunar er óþarft að geta ítarlega í þessari samantekt.

Vátryggingafélagið lætur þess getið að M kveðst hafa orðið fyrir 3 slysum á árinu 2000. M hafi orðið fyrir slysi þann 28.07. 2000 er hafi verið tilkynnt félaginu 30.07. 2000. Hin slysin hafi ekki verið tilkynnt félaginu “með formlegum hætti fyrr en í ágúst 2002”, félaginu hafi þó áður þ.e. 19.02. 2002 borist umboð frá lögmanni M þar sem tilkynnt vað að viðkomandi myndi gæta hagsmuna M vegna þriggja slysa sem hún kvaðst hafa orðið fyrir á árinu 2000. Í ágúst 2002 hafi félaginu borist formlegar tjónstilkynningar vegna málsins. Í millitíðinni þ.e. í júní 2002 hafi félaginu borist örorkumat vegna þriggja slysa M á árinu 2000. Félagið getur þess að slysið 26.07. hafi orðið með þeim hætti að M var að undirbúa ferðalag, hún hafi verið “á gangi á sléttri gangstétt er hún missteig sig illa og fann hún strax til í hægri rístinni og hægri fætinum.” Slysið 28.07. 2000 sé óumdeilt og hafi félagið fallist á bótaskyldu þess er þar slasaðist M er hún féll við er hún var stödd erlendis. Slysið þann 14.12. 2000 hafi orðið með þeim hætti að M var að bóna gólf á heimili sínu er hún rann til á hálu gólfinu og bar fyrir sig vinstri höndina. Ekki sé ágreiningur um slysið þann 28.07. 2002. Félagið getur þess að M hafi verið með heimilistryggingu í gildi þegar slysin þann 26.07. 2000 og 14.12. 2000 áttu sér stað. Meðal skilyrða skilmála heimilisverndar um að slys sé bótaskyldt er að um utanaðkomandi atburð sé að ræða. Af fyrirliggjandi gögnum verði ekki séð að þessu skilyrði sé fullnægt og því hafnar félagið bótaskyldu.

M telur bótaskyldu vera fyrir hendi og getur þess að Tjónanefnd vátryggingarfélaganna hafi fallist á bótaskyldu en vátryggingafélagið hafi hafnað að hlíta niðurstöðu þeirrar nefndar.

Álit.

Vátryggingafélagið telur að þau meiðsl sem M hlaut þann 26.07. 2000 er hún brotnaði á rist og er hún únliðsbrotnaði 14.12. 2000 uppfylli ekki skilyrði skilmála um skilgreiningu á slysi. Nefndin er ósammála þessu álitu félagsins, hún telur að M hafi slasast í skilningi vátryggingaskilmála í báðum tilvikum miðað við gögn málsins.

Samkvæmt vátryggingaskilmálum, 2. gr. I. kafla (sameiginleg ákvæði), skal vátryggingartaki og/eða þeir sem réttar njóta, tilkynna félaginu eins fljótt og auðið er verði tjón sem ætla má að vátryggingin nái til. Vanræksla á þessari skyldu getur haft í för með sér skerðingu eða missi bóta. Samkvæmt 11. gr. VI. kafla sömu skilmála skal tilkynna slys þegar í stað til félagsins. Eins og mál þetta er lagt fyrir nefndina ber vátryggingafélagið því ekki við að skerða skuli réttarstöðu M vegna vanrækra ráðstafana eftir að tjón hefur orðið, félagið telur að umrædd

tilvik (meiðsl) falli ekki undir kröfu skilmála um utanaðkomandi atburð. Athygli vekur að meiðsl M skuli ekki hafa verið tilkynnt fyrr en á árinu 2002, en með hliðsjón af framanrituðu er ekki tilefni til þess að skerða réttarstöðu M með vísan til nefndrar 2. gr. I. kafla og 11. gr. IV. kafla váttryggingaskilmála.

Niðurstaða.

Bótaábyrgð er fyrir hendi vegna slysa sem urðu 26.07. 2000 og 14.12. 2000.

Reykjavík 3. desember 2002

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl. Jón Magnússon hrl.